

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Karla Ulíka ve věci

žalobce: **M. Š.,**
bytem X,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
sídlem Zborovská 81/11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 2. 2018, č. j. 007273/2018/KUSK,

takto:

I. **Žaloba se zamítá.**

II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu S. (dále jen „stavební úřad“) ze dne 4. 12. 2017, č. j. MUSLANY/54216/2017/SÚ. Stavební úřad tímto rozhodnutím uložil žalobci pořádkovou pokutu ve výši 2 500 Kč za neúčast na kontrolní prohlídce.
2. Žalobce úvodem uvedl, že stavební úřad údajně obdržel dne 11. 4. 2017 posudek vypracovaný J. H., v němž bylo uvedeno, že na stavbě provedené v sedmdesátých letech minulého století nebyla dodržena doporučená ustanovení ČSN 756760, která byla vydaná v květnu 2003. Stavební úřad provedl dne 13. 6. 2017 kontrolní prohlídku stavebně technického stavu dokončené stavby podle §113 odst. 2 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, kdy zjistil skutečný stav věci a ověřil rozsah podání. Žalobce se kontrolní prohlídky nezúčastnil (řádně a včas se omluvil) a její provedení nijak neznemožnil. Žalovaný v té době ještě

neměl k dispozici posudek vypracovaný J. H., přesto poskytl maximální součinnost, když provedl lustraci kanalizace a předal stavebnímu úřadu odborné stanovisko. Bylo zjištěno, že k ohrožování života a zdraví osob nebo zvířat, bezpečnosti nebo životního prostředí nedochází a nedošlo k porušení stavebního zákona, a řízení mělo být tedy podle § 66 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, zastaveno. Přesto stavební úřad dne 15. 12. 2017 doručil žalobci rozhodnutí, ve kterém byl obviněn z nespecifikovaného ztěžování postupu správního orgánu, a byla mu vyměřena pokuta.

3. Dále žalobce uvedl, že se žalovaný řádně nevypořádal s jeho odvolacími námitkami, což způsobuje nezákonnost a nepřezkoumatelnost vydaného rozhodnutí. Konkrétně se žalovaný nevypořádal s námitkou, že norma ČSN 756760 je pouze doporučená a nemůže se vztahovat na stavbu provedenou před jejím přijetím. Rovněž se nevypořádal s námitkou, že není nijak prokázáno, že by došlo k ohrožování života a zdraví osob nebo zvířat, bezpečnosti nebo životního prostředí, což je podmínkou pro kontrolní prohlídku stavebně technického stavu dokončené stavby. Rovněž se žalovaný nevypořádal dostatečně s námitkou neodbornosti zpracovatele tvrzeného odborného posudku.
4. Žalobce rovněž namítl, že z logiky věci vyplývá, že když se na stavbě uskutečnily dvě kontrolní prohlídky, tak žalobce provedení kontrolních prohlídek nebránil a nezabránil. Ke kanalizaci v uvedeném objektu žalobce vůbec nemá přístup, není jejím výlučným vlastníkem a kromě potrubí v dokumentaci středočeských vodáren ani neví, kde je.
5. V doplnění žaloby ze dne 11. 3. 2018 pak dále uvedl, že je vcelku logické, že stoupačka kanalizačního potrubí vede z posledního nadzemního podlaží, v daném případě z bytu č. X, který se v posledním podlaží nachází. V domě je několik stoupaček, každá vede z jednoho ze 4 bytů v posledním podlaží (a každou stoupačkou je odkanalizováno dalších 9 bytů). To však nic nehovoří o účastnících řízení. Potrubí pro odvod vod nepodléhá samostatnému stavebnímu povolení (a je tedy logicky nepovolené), na předmětném potrubí nedošlo několik desítek let k žádné změně. Řízení vedené stavebním úřadem je proto nezákonné.
6. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce nereagoval na předmět projednávání stavebním úřadem, ale snažil se především mlžit vlastními úvahami a právními závěry o definicích a synonymech použitých technických pojmů. Podle spisu vedeného stavebním úřadem byla kontrolní prohlídka bytu č. X v bytovém domě č. p. X ve S. celkem 3 x nařízena, protože Společenství domu č. p. X dne 11. 4. 2017 stavebnímu úřadu předložilo „Odborné vyjádření k napojení splaškové kanalizace na dešťový svod v bytovém domě X“ a současně požádalo o zjednání nápravy závadného a nepovoleného stavu dešťové kanalizace uvedeného bytového domu.
7. V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že není pravdou, že by byl poučen o následcích neumožnění kontrolní prohlídky. I kdyby však poučen byl, nemá to pro věc žádný význam, jelikož žalobce provedení těchto prohlídek nemohl nijak ovlivnit, jelikož přístup k revizním místům nemá. On sám je pouze jedním z cca 50 spoluvlastníků. Rovněž zdůraznil, že nebylo prokázáno, že by svou neúčastí závažným způsobem ztěžoval úřední postup.
8. Při jednání před soudem dne 2. 10. 2020 setrvali účastníci na svých procesních stanoviscích.

Obsah správního spisu

9. Stavební úřad obdržel dne 11. 4. 2017 podnět ve věci napojení cizího potrubí splaškové kanalizace z bytové jednotky č. X na dešťový svod objektu č. p. X ve S.. K podnětu bylo předloženo odborné vyjádření společnosti D. s.r.o. vypracované Ing. J. H., v němž je uvedeno, že bylo zjištěno napojení cizího externího potrubí na dešťový svod, které je pravděpodobně splaškového charakteru. Potrubí je napojené v úrovni bytu v posledním podlaží. Dále je ve vyjádření uvedeno, že napojení tohoto potrubí je provedeno neodborně bez použití odbočné připojovací tvarovky, díky čemuž hrozí netěsnost potrubí. Dne 26. 4. 2017 svolal stavební úřad kontrolní prohlídku na 16. 5. 2017, přičemž k účasti vyzval vlastníky bytové jednotky č. X (Ing. U. a žalobce). Stavební úřad obdržel dne 7. 5. 2017 omluvu žalobce z účasti na kontrolní prohlídce a informaci, že kontrolní prohlídku nelze provést, jelikož žádná rozestavěná stavba, která by měla souvislost s bytem č. X, neexistuje. Dne 9. 5. 2017 obdržel stavební úřad plnou moc pro žalobce od Ing. U.. Stavební úřad dne 16. 5. 2017 zaslal žalobci výzvu k účasti na kontrolní prohlídce na den 6. 6. 2017, ze které se dne 19. 5. 2017 žalobce omluvil (z blíže nespecifikovaných pracovních důvodů). Rovněž konstatoval, že mu není zřejmé, jakých úkolů stavebního úřadu by se mělo provedení kontrolní prohlídky týkat, a že není osobou, která by se takové prohlídky měla účastnit. Stavební úřad zaslal dne 26. 5. 2017 výzvu k účasti na kontrolní prohlídce na 13. 6. 2017 (jejíž součástí bylo poučení o možnosti uložit pořádkovou pokutu až do výše 50 000 Kč), ze které se dne 3. 6. 2017 žalobce rovněž omluvil a uvedl, že v dané lokalitě žádná samostatná splašková kanalizace neexistuje a nelze provádět kontrolní prohlídku neexistující stavby. Stavební úřad řádně vykonal dne 13. 6. 2017 kontrolní prohlídku, na kterou se žalobce nedostavil. Byly tak pouze provedeny fotografie nízké kvality ze střechy domu, na nichž není vidět zaústění potrubí do dešťového svodu.
10. Stavební úřad dne 29. 6. 2017 rozhodl o pořádkové pokutě z důvodu neúčasti žalobce na kontrolní prohlídce bez náležité omluvy. Toto rozhodnutí bylo k odvolání žalobce žalovaným dne 9. 1. 2017 zrušeno. Dne 4. 12. 2017 vydal stavební úřad rozhodnutí, kterým uložil žalobci pořádkovou pokutu ve výši 2 500 Kč. V odůvodnění uvedl, že žalobce svou neúčastí brání stavebnímu úřadu zjistit skutečný stav věci. Dále uvedl, že možné zúžení profilu dešťového svodu způsobené umístěním tvarovky by mohlo mít za následek nedostatečně plynulé odvodnění střechy a v důsledku toho hrozí vznik škod na majetku. Rovněž uvedl, že žalobce svou neúčastí řádně neomluvil, jelikož pouhá tvrzení typu „z pracovních důvodů“ nebo „kontrolní prohlídku nelze technicky provést“ nelze považovat za náležitě odůvodněnou omluvu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil. V odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že námitka, že se v uvedené lokalitě žádná splašková kanalizace nenachází, je bezpředmětná, protože předmětem kontrolní prohlídky je nepovolený svod do dešťové kanalizace. Z přiložených fotografií bylo prokázáno, že v posledním patře domu Ž. došlo k neoprávněnému napojení potrubí do dešťového svodu. Podle výšky a směrové orientace nepovolené přípojky do dešťového svodu bytového domu č. p. X se s vysokou pravděpodobností jedná o potrubí z bytu žalobce. Tato skutečnost opravňuje stavební úřad k provedení kontrolní prohlídky. Nepodstatná je námitka odvolatele, že prohlídku nelze provést, protože (ne)proveditelnost prohlídky je záležitost stavebního úřadu, který prohlídku opakovaně svolal. Žalobce svojí neúčastí na kontrolní prohlídce znemožnil stavebnímu úřadu zjistit přesný stav dešťového svodu v domě a přes poučení o právních důsledcích zmaření kontrolní prohlídky opakovaně bránil přesnému zjištění, ze kterého bytu bylo provedeno nepovolené napojení do dešťového svodu. Ani v jednom případě řádně nedoložil stavebnímu úřadu důvody svojí neúčasti.

Posouzení věci krajským soudem

11. Soud nejprve ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání opravných prostředků a že obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené, přičemž shledal, že se jedná o žalobu věcně projednatelnou.
12. V dalším kroku již soud přistoupil k přezkumu napadeného rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal. Při přezkumu napadeného rozhodnutí soud shledal, že žaloba není důvodná.
13. Úvodem soud upozorňuje (byť to žalobce nenamítá), že napadené rozhodnutí obsahuje ve výrokové části (a rovněž v odůvodnění) chybné označení přezkoumávaného rozhodnutí stavebního úřadu – konkrétně nesprávné číslo jednací. Nicméně z kontextu věci je zřejmé, že se jedná toliko o zjevnou písařskou chybu a i pro žalobce je zjevně jednoznačné, jaké rozhodnutí stavebního úřadu bylo žalovaným v napadeném rozhodnutí přezkoumáno.
14. Podle § 132 odst. 2 písm. a) stavebního zákona „*stavební úřad je oprávněn ve veřejném zájmu provádět kontrolní prohlídky stavby*“.
15. Podle § 132 odst. 3 stavebního zákona „*se veřejným zájmem rozumí požadavek, aby a) stavba byla prováděna v souladu s rozhodnutím nebo jiným opatřením stavebního úřadu, b) stavba byla užívána jen k povolenému účelu, c) stavba neohrožovala život a zdraví osob nebo zvířat, bezpečnost, životní prostředí, zájmy státní památkové péče, archeologické nálezy a sousední stavby, popřípadě nezpůsobovala jiné škody či ztráty, d) se při výstavbě a užívání stavby a stavebního pozemku předcházelo důsledkům živelních pohrom nebo náhlých havárií, čelilo jejich účinkům nebo aby se nebezpečí takových účinků snížilo, e) byly odstraněny stavebně bezpečnostní, požární, hygienické, zdravotní nebo provozní závady na stavbě anebo na stavebním pozemku, včetně překážek bezbariérového užívání stavby*“.
16. Podle § 133 odst. 1 stavebního zákona „*stavební úřad provádí kontrolní prohlídku rozestavěné stavby ve fázi uvedené v podmínkách stavebního povolení, v plánu kontrolních prohlídek stavby, před vydáním kolaudačního souhlasu a v případech, kdy má být nařízeno neodkladné odstranění stavby, nutné zabezpečovací práce, nezbytné úpravy nebo vyklizení stavby; může provést kontrolní prohlídku též u nařízených udržovacích prací, u odstraňované stavby a v jiných případech, kdy je to pro plnění úkolů stavebního řádu potřebné*“.
17. Podle § 154 odst. 1 písm. c) stavebního zákona „*vlastník stavby je povinen umožnit kontrolní prohlídku stavby, a pokud tomu nebrání vážné důvody, této prohlídce se zúčastnit*“.
18. Podle § 173 odst. 1 písm. b) stavebního zákona „*stavební úřad může rozhodnutím uložit pořádkovou pokutu do 50 000 Kč tomu, kdo závažným způsobem ztěžuje postup v řízení nebo provedení kontrolní prohlídky, anebo plnění úkolů podle § 172 tím, že na výzvu stavebního úřadu se nezúčastní kontrolní prohlídce, ač je k tomu podle tohoto zákona povinen*“.
19. Úvodem lze poznamenat, že stavební zákon dává v § 133 odst. 1 stavebnímu úřadu velmi široký prostor pro posouzení, zda kontrolní prohlídku provede, či nikoliv. Zejména poslední část uvedeného ustanovení „*kdy je to pro plnění úkolů stavebního řádu potřebné*“ poskytuje stavebnímu úřadu velmi široké správní uvážení pro posouzení, v jakých případech je vhodné a potřebné kontrolní prohlídku provést. Taková prohlídka se přitom může týkat nejen staveb rozestavěných, ale i staveb dokončených, jejichž existence trvá již

řadu let (srovnej např. rozsudek NSS ze dne 24. 7. 2019, č. j. 2 As 5/2018-35). Uvážení stavebního úřadu, kdy je potřebné kontrolní prohlídku provést, je omezeno požadavkem veřejného zájmu na kontrolní prohlídce, který je specifikován v § 132 odst. 2 stavebního zákona.

20. Zároveň je třeba zdůraznit, že kontrolní prohlídku lze nařídit i v situaci, kdy žádné řízení dle stavebního zákona (např. o povolení stavby či o jejím odstranění) neběží. Kontrolní prohlídka často slouží jako nástroj stavebního úřadu pro seznámení se se situací na místě a pro posouzení, zda bude některé z řízení dle stavebního zákona třeba zahájit či nikoliv. Je-li nařizována kontrolní prohlídka za takové situace, je zřejmé, že stavební úřad nemusí mít jistotu v tom, kdo je vlastníkem stavby, ba dokonce ani nemusí být zřejmé, že objekt, kvůli kterému je kontrolní prohlídka nařizována, je vůbec stavbou (stavbou se podle § 2 odst. 4 stavebního zákona rozumí i část stavby). Ostatně právě takové otázky mohou být pomocí kontrolní prohlídky objasněny. Stavební úřad je v takovém případě oprávněn žádat účast na kontrolní prohlídce po osobě, o které se má důvod domnívat, že je vlastníkem stavby. Takové osobě svědčí povinnost dle § 154 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, tedy povinnost prohlídku umožnit a zúčastnit se jí. Tvrzení, že není vlastníkem, není v této fázi relevantní, protože by mohlo účel kontrolní prohlídky zcela zmařit. Lze říci, že taková argumentace by vytvořila začarovaný kruh, ve kterém by domnělý vlastník neumožnil provedení prohlídky s argumentem, že není vlastníkem, přičemž však pravdivost jeho tvrzení by bez provedení této prohlídky nebylo možné ověřit, a tudíž ani vyvrátit. Totéž platí *mutatis mutandis* o argumentaci, že objekt, kvůli kterému se má kontrolní prohlídka konat, stavbou vůbec není. Soud tak činí dílčí závěr, že pro výzvu k účasti na kontrolní prohlídce není třeba, aby měl stavební úřad postaveno najisto, že prohlížený objekt je skutečně stavbou a že vyzývaná osoba je skutečně jeho vlastníkem. Postačí, pokud se na základě dostupných informací jeví taková eventualita jako reálně možnou.
21. Poté, co soud aplikoval výše uvedená východiska na projednávanou věc, dospěl k závěru, že stavební úřad byl oprávněn kontrolní prohlídku provést a žalobce k účasti na ní vyzvat. Pokud jde o samotné provedení kontrolní prohlídky, pak plnění úkolů stavebního úřadu a veřejný zájem jsou v rozhodnutí stavebního úřadu dostatečně odůvodněny. Stavební úřad uvedl, že *„možné zúžení profilu dešťového svodu způsobené umístěním tvarovky by mohlo mít za následek nedostatečně plynulé odvodnění střechy a v důsledku toho hrozí vznik škod na majetku“*. Tento závěr se jeví být jako zcela rozumný a opodstatněný, odpovídá veřejnému zájmu ve smyslu § 132 odst. 3 písm. c), d) a e) stavebního zákona a ani žalobce sám ve svých podáních toto možné riziko nijak nezpochybňuje. Argumentace žalobce, který zpochybňuje jak své vlastnictví, tak samotnou existenci stavby, není ze shora uvedených důvodů relevantní a je v rozporu s dosavadními poznatky stavebního úřadu.
22. Pokud jde o výzvu žalobci k účasti na této prohlídce, i tu pokládá soud za oprávněnou. Ze správního spisu i z rozhodnutí stavebního úřadu je zřejmé, že předmětný objekt (potrubí napojené na dešťový svod) se nachází v úrovni bytu žalobce a vede směrem k němu. Tyto skutečnosti zavádají dostatečný důvod domnívat se, že to byl vlastník bytové jednotky, kdo uvedené potrubí zbudoval, a je tedy jeho vlastníkem. Postup stavebního úřadu, který k účasti na kontrolní prohlídce vyzval právě žalobce a Ing. U. (spoluvlastníky předmětné bytové jednotky), tak je zcela v souladu se stavebním zákonem. Soud tak shrnuje, že stavební úřad nepochybil, pokud žalobce vyzval k účasti na kontrolní

prohlídce, a žalobce tedy byl v souladu s § 154 odst. 1 písm. c) stavebního zákona povinen se této prohlídce zúčastnit.

23. Poté, co soud dospěl ke shora uvedenému závěru, zabýval se tím, zda žalobci, který se z účasti na kontrolní prohlídce opakovaně omluvil a nakonec se na ni nedostavil, bylo možno uložit pořádkovou pokutu. Ustanovení § 173 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stanoví pro možnost uložení pořádkové pokuty dvě podmínky (srovnej rozsudky NSS ze dne 19. 12. 2019, č. j. 9 As 263/2018-33, ze dne 7. 6. 2018, č. j. 1 As 27/2018-28, ze dne 24. 7. 2019, č. j. 2 As 5/2018-35, nebo ze dne 9. 10. 2019, č. j. 6 As 87/2019-34). První podmínkou je, že jednáním žalobce dojde k „závažnému ztížení“ postupu v řízení nebo provedení kontrolní prohlídky. Tato podmínka je dle názoru soudu splněna. Žalobce má pravdu potud, že provedení kontrolní prohlídky nezmařil, jelikož proběhla. Nicméně z protokolu o této kontrolní prohlídce vyplývá, že neúčasti žalobce byl podstatně omezen její význam. Stavební úřad vzhledem k neúčasti žalobce pořídil fotografie pouze ze střechy domu, přičemž z těchto fotografií je zřejmé, že jejich informační hodnota je značně omezená. Pokud by žalobce přítomen byl, mohl by například vysvětlit pracovníkům stavebního úřadu situaci přímo na místě a tím předejít dalším nedorozuměním (písemná podání žalobce v období předcházejícím kontrolní prohlídce naznačují, že mezi ním a stavebním úřadem panovalo nedorozumění ohledně otázky, co přesně má být předmětem kontrolní prohlídky), případně jim umožnit vstup do svého bytu za účelem prověření místa napojení předmětné trubky. Žalobce tedy závažným způsobem ztížil provedení kontrolní prohlídky, jelikož nemohla být provedena způsobem, který by umožnil stavebnímu úřadu získat dostatečná skutková zjištění.
24. Druhou podmínkou je, že se žalobce kontrolní prohlídce neúčastnil, ač k tomu byl povinen. I tuto podmínku má soud za splněnou. Úvodem soud poznamenává, že povinnost zúčastnit se kontrolní prohlídky není bezpodmínečná. Žalobce je povinen se jí dle § 154 odst. 1 písm. c) stavebního zákona zúčastnit toliko tehdy, pokud tomu nebrání vážné důvody. Žalobce se z nařízené prohlídky omluvil celkem třikrát, poprvé z důvodu lékařské prohlídky, podruhé z pracovních důvodů a potřetí z důvodu, že kontrolní prohlídku „nelze technicky provést“. Pokud jde o první dva důvody, soud poznamenává, že žalobce je žádným způsobem nedoložil. Třetí omluva, vztažená přímo k prohlídce nařízené na 13. 6. 2017, která byla nakonec provedena, je pak evidentně nepřijatelnou. Argumentace, že prohlídku nelze provést, není důvodem pro neúčast, jak žalovaný správně uvedl. Soud tak shrnuje, že žalobce naplnil hypotézu § 173 odst. 1 písm. b) stavebního zákona a stavební úřad mu proto mohl pořádkovou pokutu uložit.
25. Soud tedy shrnuje, že správní orgány nepochybily, pokud žalobci uložily pořádkovou pokutu, a jejich rozhodnutí v soudním přezkumu ob stojí. Argumentace žalobce zpochybňující existenci stavby a vyjádření zpracované Ing. J. H. není pro projednávanou věc relevantní, jelikož (jak bylo uvedeno výše) v tomto řízení není posuzována její správnost, ale pouze to, zda stavební úřad mohl za dané situace usoudit, že právě žalobce je vlastníkem potrubí připojeného k dešťovému svodu. Soud se proto touto argumentací nezabýval, jen pro úplnost dodává, že argumentace zpochybňující existenci stavby, vztah žalobce k ní, případně zpochybňující aplikovatelnost technických norem bude mít své místo v případném dalším řízení podle stavebního zákona, bude-li ohledně předmětného potrubí takové řízení stavebním úřadem vedeno. Jelikož tyto námitky nejsou pro projednávanou

věc relevantní, žalovaný nepochybil, pokud se jimi blíže nezabýval a pouze je označil za bezpředmětné. Pokud jde o námitku, že žalobce nebyl poučen o následcích neúčasti na kontrolní prohlídce, pak tato námitka není důvodná, jelikož všechny tři výzvy k účasti toto poučení obsahují.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

26. Soud ze shora uvedených důvodů neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí, a proto rozhodl o zamítnutí žaloby (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
27. O náhradě nákladů řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Úspěšný žalovaný vznik nákladů řízení o žalobě netvrdil a ani ze soudního spisu neplyne, že by mu vznikly nějaké náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 2. října 2020

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu